

men dock under sådana förhållanden, att fynden få sin naturliga förklaring derigenom, att sakerna i sin tid blifvit med afsigt nedlagda i jorden och då sannolikt som graf-gods vid en begrafning.»

De flesta stenåldersgrafvar af nu i fråga varande slag synas visserligen höra till en sen del af den yngre sténåldern, men det torde så mycket mindre lida något tvifvel, att dylika funnits redan under dess äldre del, som grafformen är den enklast tänkbara, och som verklig en eller annan graf af detta slag torde kunna hänföras till en mycket tidig period af stenåldern¹.

* * *

I hög grad anmärkningsvärdt är, att dösar finnas i Kaukasusländerna och Svarta Hafvets norra kusttrakter, under det att sådana grafvar icke, åtminstone så vidt jag vet, äro kända från Mindre Asien. Detta antyder mycket tidiga och direkta förbindelser mellan Syrien — det närmaste land, der dösar torde förekomma — och Svarta Hafvet, förbindelser som antingen gått öfver land, följande Eufrats lopp till Armenien, eller, hvilket måhända är sannolikare, gått sjövägen genom Dardanellerna och Bosporen.

* * *

Den *tid*, under hvilken det inflytande från Orienten på Europa egde rum, som i dösarna lemnat så talrika minnen, är mycket aflägsen. De äldsta dösarna i Skandinavien måste nämligen hafva uppförts *långt* före slutet af det 3:dje förkristna årtusendet. *Huru långt* derförut kan man visserligen ännu ej säga, endast att tre tydligt

¹ Såsom den vid Plau i Mecklenburg: inga stensaker, endast en yxa af hjorthorn, 3 hjorttänder (2 af dem genomborrade) och 2 vildsvinsbetar. *Meklenb. Jahrb.*, 12 sid. 400.